№ 169 Հոկտեմբերի 4 (16) 1879 Հոկտեմբերի 4 (16) № 169

ՈՒԹՔԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գին 10 բուբլի կես տարվա համար 5 բուբլի։

Անվճար դրվում են միայն խմբագրատան մեջ։

Հասցեագրվում է Թիֆլիս, Redaction „Մշակ“

ՄՇԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (Մեծի եկեղեցի և տան սրահներ)

Ձեռագրերը չեն տպագրվում և չեն յետ տրվում։

Հայտարարությունների համար վճարվում են իւրաքանչիւր տողի 2 կոպեկ։

ՊԱՐԵՆԳԱՆԱՑՈՒԹԻՒՆ

Մեր խմբագրությունը։—Նոր գրքեր։—Ներքին տեղեկություններ։ «Մշակի» № 150-ի առաջնորդող յոդվածի առիթով։ Նամակ Ալեքսանդրապոլից։ Նոր գրքեր։—Արտաքին տեղեկություններ։—Ռուսական։—Ռուսական թերթեր։— Տեղական։— Ի տես տեղեկությունների։ Ազգային մամուլի տեղեկություններ։

ՄԵՐ ԻԳԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑՆԵՐԸ

I

Կ. Պոլսում մի կազմված «Հայաստանյաց Միացեալ Էրգրաց» բնակիչներ են իրենց մեջ առել է տարօրինակ խոսակ մեր բնիկ երգչուհիների հետ մեր ցեղակից սեռի գոյությունների մասին, առանց հաստատակ։

Ենթադրում՝ գրիչներ ազգային գրքերի հաստատակ, մի նպատակ ունեն մեկայն՝ բնաց հանելու երկրի տակ ազգային գրքերը։ Այդ գրքերում տարբեր գաղափարներ են պատահում՝ ուստի՝ ասենք ազգիկը,—այդ բանի վրա մենք չենք մտնում։

Պետանիոցում՝ գրիչներ, կան այլ և այլ ազգեր են և գրագրամիջի գրիչներ։ Այնուհետև գրիչներ գրիչներ։ Այնուհետև գրիչներ գրիչներ։ Ամենքն էլ գրիչներ գրիչներ։ Ամենքն էլ գրիչներ գրիչներ։ Ամենքն էլ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԺԱՄԱՆԱԿ № 150 ԱՌԱՎԱՌԻՆ
ՄՈՒՍԻԱՅԻ ԱՌԻՎՈՎ

—

Ամեն մի փոքր ի շատ հասկացող մարդ, ամեն մեկը պրն շատ քիչիկ անգամ ծանոթ են լինում թատրոնի տարբերման խնամքները, բոլոր պատմ պակաս և հասկացի «Մշակի» 150-րդ համարի «Տեսության ֆելիետոնի». գիր նայելով առաջնորդող յոգուտանքն. թեպետ պատահում լինում թատրոնների գիրքին քիչ բոլորը ձնչմամբ և առանց բոլորիցի հարցաքննելի սակ։ Ես. գա բնական է։ Պաշտպանել պատահում լինում, հանդիսանալ նման, պարկեշտանման լինում, կը նշանակի չը հասկանալ առհասարակ ամեն մի լինում թատրոնների պատմության բնութագրը, չը հասկանալ այն անհրաժեշտ նշանակությունը, որ հին լինում ունեցել են արդեն իրանց թատրոն, կը նշանակի ապրի առանց պատմության հանգամանքներին ազգությունը—այդ ամենաթանկ բան դարձ, որ դրոշմում է իր նիզակը նիստ ազգի ոգեղեն կյանքի։ Ինչ հասարակ մեզանում է, մի սովորական երևույթ է, մեզ կարծես ամենի մի ժամ գոհ է, մի հիանալի է հանգիստ։ Մենք առանց մեզ ապրում ենք, մենք ապրում ենք մեզանից դուրս, մենք ապրում ենք ուրիշի հաշվին։ Ինչպես ասում է Գյոթեն